

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 27.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411867814112/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Af Grundtvigs Dagbøger

— Det skal være vittigt —

- »Med Vand overøst det blev han vel,
- »Men Djevelen blev derinde,
- »Den Kunst man da ei havde lært,
- »Den stemme af Børn at drive,
- »Og derfor er det ei saa sært,
- »Om Fædrene vare lidt barske.«

Hvem skulde falde paa, at ovenstaaende var Indledning til en Fortælling om Helten Sigurd. — Man seer heraf, hvorlidet Begreb Grundtvig havde om at lempe sin Stil efter Materien. Og nu Slutningen af Fragmentet, som skal beskrive, hvorlunde Sigurd teede sig, da Regin havde fortalt sin Families Ulykke — og Lokes med —:

- »Sigurd nu bæved og rysted som Løv
- »I Skoven, naar Stormene tuder.«

— Poeten — Jeg faar vel kalde ham saa — beskriver her en Helt saa uforsagt som hin anholtske Foged, at han imidlertid ei havde udkøperet ham, derfor indestaar Jeg, da han ei kjendte ham —

- »Naar Skyer paa Veien ophvirvles af Støv
- »Og alting Ruiner bebuder.«

— Jeg beder Poeten meget om Forladelse for min nys gjorte Bemærkning. Nu først kommer Jeg efter hans Tankegang. — Ligesom det stærkrystende Løv giver tilkjende, at der er en Storm oppe, saaledes viiste ogsaa Sigurds Skjælven og Bæven, at der var Storm indvortes; da denne nu trængte ud i de ydre Dele og var ret kommet til at gjennemguse alle Aarerne, da var det, han blev saa modig, som Poeten siden beskriver ham:

- »Han frygted ei Fofner, ei Kæmper, ei Magt,
- »Ei Fæstninger, Slotte og Grave,
- »Ei Mure forsynet med stærkeste Vagt,
- »Ei Borge omfyldte med Hæve.
- »Hans Bryst aanded Harm og Hevn.«

— Akkurat som Valdemar paa Anholt, da han fik sin røde Brystdug paa. — Poeten er eliers forskrækkelig høi her, han bruger — at Jeg skal paatage mig en ægte Kommentatormine